

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-167/17

RV

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα)
της 12ης Ιουνίου 2019

«Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Άρθρο 42γ του ΚΥΚ – Απομάκρυνση από τη θέση προς το συμφέρον της υπηρεσίας – Αυτοδίκαιη συνταξιοδότηση – Πράξη μη δεκτική προσφυγής – Εν μέρει απαράδεκτο – Πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας – Αυτεπάγγελτη εξέταση – Γραμματική, συστηματική και τελολογική ερμηνεία»

1. *Υπαλληλικές προσφυγές – Βλαπτική πράξη – Έννοια – Πράξεις παράγουσες δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα – Γνωμοδότηση θεσμικού οργάνου που αποτελεί συνέχεια αποφάσεως την οποία έχει προσβάλει ο ενδιαφερόμενος ενώπιον του δικαστή της Ένωσης – Δεν εμπίπτει (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 § 2 και 91 § 1)*

(βλ. σκέψεις 41, 42, 46)

2. *Ένδικη διαδικασία – Υποχρέωση του δικαστή να σεβαστεί το πλαίσιο της διαφοράς, όπως το όρισαν οι διάδικοι – Υποχρέωση του δικαστή να αποφαινεται λαμβάνοντας υπόψη μόνον τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι – Δεν υφίσταται*

(βλ. σκέψη 59)

3. *Υπαλληλικές προσφυγές – Λόγοι ακυρώσεως – Λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του πεδίου εφαρμογής της νομοθεσίας – Εξετάζεται αυτεπαγγέλτως*

(βλ. σκέψεις 60, 61, 66)

4. *Υπάλληλοι – Απομάκρυνση από τη θέση – Απομάκρυνση από τη θέση προς το συμφέρον της υπηρεσίας – Πεδίο εφαρμογής – Υπάλληλοι που έχουν συμπληρώσει την ηλικία συνταξιοδότησεως – Δεν εμπίπτουν (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 42γ· κανονισμός 1023/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αιτιολογική σκέψη 7)*

(βλ. σκέψεις 76-84, 86-88, 91-97)

Περίληψη

Με την απόφαση RV κατά Επιτροπής (T-167/17), η οποία εκδόθηκε στις 12 Ιουνίου 2019, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή πρώην υπαλλήλου με αίτημα την ακύρωση αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία ο προσφεύγων απομακρύνθηκε από τη θέση του προς το συμφέρον της υπηρεσίας δυνάμει του άρθρου 42γ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ταυτοχρόνως, συνταξιοδοτήθηκε αυτοδικαίως, δυνάμει του πέμπτου εδαφίου της διατάξεως αυτής.

Κατ' αρχάς, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε την προβληματική σχετικά με τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 42γ του ΚΥΚ, παρά το γεγονός ότι ο προσφεύγων δεν είχε προβάλει λόγο ακυρώσεως ο οποίος να διαλαμβάνει την προβληματική αυτή. Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να εξετάσει την προβληματική αυτή στηριζόμενο σε έναν κύριο και έναν επικουρικό λόγο.

Αφενός, κατά κύριο λόγο, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι ο καθορισμός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 42γ του ΚΥΚ και η εφαρμογή του στην περίπτωση υπαλλήλου ο οποίος έχει ήδη συμπληρώσει «την ηλικία συνταξιοδοτήσεως» συνιστούσε αναγκαία προϋπόθεση για την εξέταση των αιτιάσεων που προέβαλε ο προσφεύγων και ότι είχε νομική υποχρέωση να εξετάσει την προβληματική αυτή, διότι, σε αντίθετη περίπτωση, κινδύνευε να θεμελιώσει την απόφασή του σε εσφαλμένες νομικές εκτιμήσεις. Αφετέρου, επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι, εν πάση περιπτώσει, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του πεδίου εφαρμογής του νόμου συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως και εναπόκειται σ' αυτό να τον εξετάσει αυτεπαγγέλτως. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε δεν θα ανταποκρινόταν προδήλως στην αποστολή του, ως ελεγκτής της νομιμότητας, αν δεν προέβαινε αυτεπαγγέλτως στη διαπίστωση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη βάσει διατάξεως, ήτοι του άρθρου 42γ του ΚΥΚ, που δεν έχει εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση και αν, συνεπώς, αποφαινόταν επί της ενώπιόν του εκκρεμούσας διαφοράς εφαρμόζοντας το ίδιο τη διάταξη αυτή.

Επί της ουσίας, το Γενικό Δικαστήριο, προβαίνοντας σε γραμματική, συστηματική και τελεολογική ερμηνεία του άρθρου 42γ του ΚΥΚ, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η διάταξη αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε υπαλλήλους οι οποίοι, όπως ο προσφεύγων, έχουν συμπληρώσει «την ηλικία συνταξιοδοτήσεως» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.